

SMERNICA RADY 2006/117/EURATOM

z 20. novembra 2006

o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok 31 ods. 2 a článok 32,

so zreteľom na návrh Komisie vypracovaný po doručení stanoviska skupiny osôb, ktoré vymenoval Vedecký a technický výbor spomedzi vedeckých expertov v členských štátoch, v súlade s článkom 31 zmluvy a po porade s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Operácie spojené s prepravou rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva podliehajú celému radu požiadaviek v rámci právnych nástrojov Spoločenstva a medzinárodných právnych nástrojov týkajúcich sa najmä bezpečnej dopravy rádioaktívneho materiálu a podmienok, za ktorých sa rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo ukladá alebo skladuje v krajine určenia.
- (2) Popri týchto požiadavkách ochrana zdravia pracovníkov a širokej verejnosti vyžaduje, aby preprava rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva medzi členskými štátmi a do a zo Spoločenstva podliehala povinnému a spoločnému systému predchádzajúceho povoľovania.
- (3) Ako sa uvádza v uznesení Rady z 22. mája 2002 o ustanovení vnútroštátnych systémov dozoru a kontroly prítomnosti rádioaktívnych materiálov v recyklácii kovových materiálov v členských štátoch ⁽³⁾ je dôležité minimalizovať radiačné ohrozenie vyplývajúce z prítomnosti rádioaktívnych materiálov medzi kovovými materiálmi určenými na recykláciu.
- (4) Smernica Rady 92/3/Euratom z 3. februára 1992 o dohľade a kontrole zásielok rádioaktívneho odpadu

medzi členskými štátmi a do a von zo Spoločenstva ⁽⁴⁾ ustanovila pre Spoločenstvo prísny systém kontroly a predchádzajúceho povoľovania pre prepravu rádioaktívneho odpadu, ktorý sa osvedčil ako vyhovujúci. Tento systém je však potrebné zmeniť a doplniť na základe skúseností, aby sa objasnili a pridali pojmy a definície, riešili situácie, ktoré sa v minulosti opomenuli, zjednotil sa existujúci postup prepravy rádioaktívneho odpadu medzi členskými štátmi a zaručila sa zhoda s ďalšími ustanoveniami Spoločenstva a medzinárodnými ustanoveniami, a najmä so spoločným dohovorom o bezpečnosti nakladania s vyhoretým jadrovým palivom a bezpečnosti nakladania s rádioaktívnym odpadom (ďalej len „spoločný dohovor“), ku ktorému Spoločenstvo pristúpilo 2. januára 2006.

- (5) V rámci piatej fázy iniciatívy SLIM (Jednoduchšie právne predpisy pre vnútorný trh) sa zriadila pracovná skupina zo zástupcov členských štátov a používateľov s cieľom odstrániť viaceré obavy, ktoré vyjadrili používatelia smernice 92/3/Euratom, a súčasne ju uviesť do súladu so súčasnými medzinárodnými pravidlami a nástrojmi.
- (6) Postup ustanovený v smernici 92/3/Euratom sa v praxi uplatňoval len na prepravu vyhoretého jadrového paliva, pre ktoré sa neplánovalo žiadne ďalšie využitie a ktoré sa teda na účely uvedenej smernice považovalo za „rádioaktívny odpad“. Vylúčenie uplatňovania takéhoto postupu dozoru a kontroly na vyhoreté jadrové palivo, ak je toto palivo určené na prepracovanie, nie je z rádiologického hľadiska opodstatnené. Preto je vhodné, aby sa táto smernica vzťahovala na všetky prepravy vyhoretého jadrového paliva bez ohľadu na to, či je určené na uloženie, alebo na prepracovanie.
- (7) Každý členský štát by mal v plnej miere zostať zodpovedný za výber svojej politiky nakladania s jadrovým odpadom a vyhoretým jadrovým palivom v rámci svojej jurisdikcie: niektoré si zvolia prepracovanie vyhoretého jadrového paliva, iné majú za cieľ konečné uloženie vyhoretého jadrového paliva bez akéhokoľvek ďalšieho plánovaného použitia. Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo členských štátov vyvážať svoje vyhoreté jadrové palivo na prepracovanie a zo žiadneho ustanovenia tejto smernice by nemalo vyplývať, že členský štát určenia má prijať prepravu rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva na konečnú úpravu alebo uloženie okrem prípadov spätnej prepravy. Každé odmietnutie takejto prepravy by sa malo odôvodniť na základe kritérií stanovených v tejto smernici.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 286, 17.11.2005, s. 34.

⁽²⁾ Stanovisko doručené 5. júla 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 119, 22.5.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 35, 12.2.1992, s. 24.

- (8) Zjednodušenie existujúceho postupu by nemalo brániť uplatňovaniu existujúcich práv členských štátov namietat proti podmienkam alebo ukladať podmienky vo vzťahu k preprave rádioaktívneho odpadu, ktorá vyžaduje ich súhlas. Námietky by nemali byť svojvoľné, ale by sa mali zakladať na príslušnom vnútroštátnom práve, práve Spoločenstva alebo medzinárodnom práve. Práva a povinnosti členských štátov podľa medzinárodného práva, a najmä výkon práv a slobôd námornej, riečnej a leteckej dopravy, ako sú stanovené podľa medzinárodného práva, lodnými a leteckými prepravcami, by nemali byť dotknuté touto smernicou.
- (9) Možnosť členských štátov určenia alebo tranzitu odmietnuť postup automatického udelenia súhlasu s prepravou ukladá neodôvodnenú administratívnu záťaž a spôsobuje neistotu. Povinné potvrdzovanie prijatia žiadosti orgánmi krajín určenia a tranzitu spolu s predĺžením lehoty na udelenie súhlasu by malo umožniť predpokladať tichý súhlas s vysokým stupňom istoty.
- (10) „Povoľovanie“ prepravy v zmysle tejto smernice by nemalo nahrádzať žiadne osobitné vnútroštátne podmienky prepravy, ako napríklad dopravné licencie.
- (11) V záujme ochrany zdravia ľudí a životného prostredia pred nebezpečenstvami súvisiacimi s rádioaktívnym odpadom by sa mali zohľadniť riziká vyskytujúce sa mimo Spoločenstva. V prípade rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva opúšťajúceho Spoločenstvo by tretia krajina určenia nemala byť len informovaná o preprave, ale mala by vydať aj svoj súhlas.
- (12) Príslušné orgány členského štátu určenia by mali spolupracovať a udržiavať úzke styky s ostatnými dotknutými príslušnými orgánmi, aby sa zabránilo zbytočnému omeškaniu a aby sa zabezpečil hladký chod schvaľovacieho postupu stanoveného touto smernicou.
- (13) Požiadavka, aby osoba zodpovedná za prepravu prijala v prípade potreby nápravné bezpečnostné opatrenia, ak sa preprava neuskutoční, by nemala brániť uplatňovaniu mechanizmov zriadených členskými štátmi na vnútroštátnej úrovni.
- (14) Požiadavka, aby bol držiteľ zodpovedný za náklady vznikajúce v prípadoch, keď sa preprava neuskutoční, by nemala brániť uplatňovaniu mechanizmov zriadených členskými štátmi na vnútroštátnej úrovni alebo akýmkoľvek zmluvným dojednaniam medzi držiteľom a akoukoľvek inou osobou zúčastnenou na preprave.
- (15) Hoci by sa rádioaktívny odpad mal, pokiaľ je to v súlade s bezpečnosťou nakladania s týmto materiálom, ukladať v štáte, v ktorom vznikol, uznáva sa, že členské štáty by mali presadzovať vzájomné dohody, aby sa umožnilo bezpečné a efektívne nakladanie s rádioaktívnym odpadom alebo vyhoretým jadrovým palivom z členských štátov, ktoré ho vytvárajú v malých množstvách, alebo ak by vytvorenie príslušných zariadení nebolo z rádiologického hľadiska opodstatnené.
- (16) Keď príjemca z tretej krajiny a držiteľ z tretej krajiny uzavreli dojednanie podľa článku 27 spoločného dohovoru, rovnaké dojednanie možno použiť na účely tejto smernice.
- (17) Na účely tejto smernice a na základe doterajších skúseností je vhodné upraviť existujúci štandardizovaný dokument. V záujme jednoznačnosti by sa mala stanoviť povinnosť zaviesť k dátumu transpozície tejto smernice nový štandardizovaný dokument. Keby sa však tento konečný termín nedodrжал, prechodné ustanovenia by mali stanoviť používanie existujúceho štandardizovaného dokumentu. Okrem toho by jasné pravidlá používania jazykov mali poskytnúť právnu istotu a zabrániť neodôvodneným zdržaniam.
- (18) Pravidelné správy podávané členskými štátmi Komisii a Komisiou Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru by mali poskytnúť užitočný prehľad o povoleniach vydaných v celom Spoločenstve a identifikovať prípadné ťažkosti, s ktorými sa členské štáty stretli v praxi, ako aj uplatnené riešenia.
- (19) Smernica Rady 96/29/Euratom z 13. mája 1996, ktorá stanovuje základné bezpečnostné normy ochrany zdravia pracovníkov a obyvateľstva pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ionizujúceho žiarenia ⁽¹⁾, sa vzťahuje okrem iného na prepravu, dovoz a vývoz rádioaktívnych látok do a zo Spoločenstva a ustanovuje systém postupov podávania správ a povoľovania, ktorý sa týka činností súvisiacich s ionizujúcim žiarením. Tieto ustanovenia sú preto relevantné pre oblasť, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.
- (20) Na základe uvedeného je v záujme jednoznačnosti potrebné zrušiť a nahradiť smernicu 92/3/Euratom. Povinnosti členských štátov súvisiace s lehotami na transpozíciu zrušenej smernice do ich vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie by nemali byť touto smernicou dotknuté.

(¹) Ú. v. ES L 159, 29.6.1996, s. 1.

- (21) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšom zákonodarstve⁽¹⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

PREDBEŽNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica ustanovuje systém Spoločenstva na dozor nad cezhraničnou prepravou rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva a na jej kontrolu s cieľom zaručiť primeranú ochranu obyvateľstva.
2. Táto smernica sa vzťahuje na cezhraničnú prepravu rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva vždy, keď:
 - a) je krajinou pôvodu alebo krajinou určenia, alebo krajinou tranzitu členský štát Spoločenstva, a
 - b) množstvo a koncentrácia zásielky presahuje úrovne ustanovené v článku 3 ods. 2 písm. a) a b) smernice 96/29/Euratom.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na prepravu použitých uzatvorených žiaričov dodávateľom alebo výrobcom rádioaktívnych žiaričov alebo uznanému zariadeniu.
4. Táto smernica sa nevzťahuje na prepravu rádioaktívnych materiálov získaných na ďalšie použitie prostredníctvom prepracovania.
5. Táto smernica sa nevzťahuje na cezhraničnú prepravu odpadu, ktorý obsahuje iba prirodzene sa vyskytujúce rádionuklidy.
6. Touto smernicou nie sú dotknuté práva a povinnosti podľa medzinárodného práva.

Článok 2

Spätná preprava súvisiaca s operáciami spracovania a prepracovania

Táto smernica nemá vplyv na právo členského štátu alebo podniku v členskom štáte, do ktorého:

- a) sa má rádioaktívny odpad prepraviť na spracovanie, alebo
- b) sa má prepraviť iný materiál na úpravy rádioaktívneho odpadu,

vrátiť rádioaktívny odpad po spracovaní a úprave do krajiny jeho pôvodu. Táto smernica nemá vplyv ani na právo členského štátu alebo podniku v tomto členskom štáte, do ktorého sa má prepraviť vyhoreté jadrové palivo na prepracovanie, vrátiť rádioaktívny odpad vzniknutý prepracovaním do krajiny jeho pôvodu.

Článok 3

Cezhraničná preprava vyhoretého jadrového paliva určeného na prepracovanie

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc každého členského štátu vymedziť vlastnú politiku týkajúcu sa cyklu vyhoretého jadrového paliva, táto smernica nemá vplyv na právo členského štátu vyvážať vyhoreté jadrové palivo na prepracovanie po zohľadnení zásad spoločného jadrového trhu, najmä voľného pohybu tovaru. Nad touto prepravou sa vykonáva dozor a kontrola v súlade s postupmi ustanovenými v tejto smernici.

Článok 4

Spätná preprava týkajúca sa nepovolenej prepravy a nedeklarovaného rádioaktívneho odpadu

Táto smernica nemá vplyv na právo členského štátu bezpečne vrátiť do krajiny pôvodu:

- a) zásielky rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ale neboli riadne povolené v súlade s touto smernicou, a
- b) rádioaktívne kontaminovaný odpad alebo materiál obsahujúci rádioaktívne žiariče, ak tento materiál nebol deklarovaný krajinou pôvodu ako rádioaktívny odpad.

Článok 5

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice platia tieto vymedzenia pojmov:

1. „rádioaktívny odpad“ je rádioaktívny materiál v plynnom, kvapalnom alebo pevnom skupenstve, ktorý krajina pôvodu ani krajina určenia, ani fyzická alebo právnická osoba, ktorej rozhodnutie tieto krajiny akceptujú, nezamýšľajú ďalej používať a ktorý kontroluje dozorný orgán ako rádioaktívny odpad na základe legislatívneho a regulačného rámca krajiny pôvodu a krajiny určenia;
2. „vyhoreté jadrové palivo“ je jadrové palivo, ktoré bolo ožiarené v aktívnej zóne reaktora a bolo odtiaľ natrvalo vyvezené; vyhoreté jadrové palivo sa môže považovať za použiteľný zdroj, ktorý možno prepracovať alebo ho možno určiť na konečné uloženie bez ďalšieho plánovaného použitia a nakladať s ním ako s rádioaktívnym odpadom;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. „prepracovanie“ je proces alebo operácia, ktorej cieľom je extrahovať rádioaktívne izotopy z vyhorelého jadrového paliva na ďalšie použitie;
 4. „preprava“ je súbor operácií spojených s premiestnením rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva z krajiny alebo členského štátu pôvodu do krajiny alebo členského štátu určenia;
 5. „preprava v rámci Spoločenstva“ je preprava, v ktorej sú krajina pôvodu a krajina určenia členskými štátmi;
 6. „preprava mimo Spoločenstva“ je preprava, v ktorej sú krajina pôvodu a/alebo krajina určenia tretími krajinami;
 7. „uloženie“ je umiestnenie rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva do určeného zariadenia bez úmyslu jeho opätovného vybratia;
 8. „skladovanie“ je umiestnenie rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva v zariadení, ktoré zabezpečuje jeho izoláciu, s úmyslom jeho opätovného vybratia;
 9. „držiteľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá je pred realizáciou prepravy rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva zodpovedná podľa platného vnútroštátneho práva za tieto materiály a zamýšľa realizovať prepravu príjemcovi;
 10. „príjemca“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorej sa zasiela rádioaktívny odpad alebo vyhorelé jadrové palivo;
 11. „krajina alebo členský štát pôvodu“ je akákoľvek krajina alebo členský štát, z ktorého sa plánuje začať alebo sa začína preprava, a „krajina alebo členský štát určenia“ je akákoľvek krajina alebo členský štát, do ktorého sa plánuje alebo uskutočňuje preprava;
 12. „krajina alebo členský štát tranzitu“ je akákoľvek iná krajina alebo iný členský štát ako krajina alebo členský štát pôvodu alebo krajina alebo členský štát určenia, cez ktorého územie sa plánuje alebo uskutočňuje preprava;
 13. „príslušné orgány“ sú akékoľvek orgány, ktoré sú podľa práva alebo iných predpisov krajín pôvodu, tranzitu alebo určenia splnomocnené vykonávať dozor nad prepravou rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva a jej kontrolu;
 14. „uzatvorený žiarič“ má význam vymedzený v smernici 96/29/Euratom a v prípade potreby zahŕňa kapsulu obalujúcu rádioaktívny materiál ako súčasť žiariča;
 15. „použitý žiarič“ je uzatvorený žiarič, ktorý sa už viac nepoužíva ani neplánuje používať na postup, na ktorý bolo udelené povolenie;
 16. „uznané zariadenie“ je zariadenie nachádzajúce sa na území krajiny a schválené príslušnými orgánmi tejto krajiny v súlade s vnútroštátnym právom na dlhodobé skladovanie alebo uloženie uzatvorených žiaričov alebo zariadenie riadne splnomocnené podľa vnútroštátneho práva na dočasné skladovanie uzatvorených žiaričov;
 17. „riadne vyplnená žiadosť“ je štandardizovaný dokument, ktorý spĺňa všetky podmienky stanovené v súlade s článkom 17.
- KAPITOLA 2

PREPRAVA V RÁMCI SPOLOČENSTVA

Článok 6

Žiadosť o povolenie prepravy
1. Držiteľ, ktorý plánuje realizovať prepravu rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva v rámci Spoločenstva alebo zariadiť realizáciu takejto prepravy, predloží príslušným orgánom členského štátu pôvodu riadne vyplnenú žiadosť o povolenie.
 2. Žiadosť možno poslať na viac ako jednu prepravu za predpokladu, že:
 - a) rádioaktívny odpad alebo vyhorelé jadrové palivo, ktorého sa žiadosť týka, má v podstate rovnaké fyzikálne, chemické a rádioaktívne vlastnosti, a
 - b) preprava sa má uskutočniť od toho istého držiteľa tomu istému príjemcovi a týka sa tých istých príslušných orgánov, a
 - c) ak je preprava spojená s tranzitom cez tretie krajiny, takýto tranzit sa uskutočňuje cez ten istý hraničný priechod vstupu do Spoločenstva a/alebo výstupu zo Spoločenstva a cez ten istý hraničný priechod dotknutej tretej krajiny alebo dotknutých tretích krajín, pokiaľ sa dotknuté príslušné orgány nedohodnú inak.

Článok 7

Odoslanie žiadosti príslušným orgánom

1. Príslušné orgány členského štátu pôvodu zašlú riadne vyplnené žiadosti uvedené v článku 6 na schválenie príslušným orgánom členského štátu určenia a prípadným príslušným orgánom členských štátov tranzitu.

2. Príslušné orgány dotknutých členských štátov prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa so všetkými informáciami o preprave, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nakladalo s náležitou opatrnosťou a aby sa zabránilo ich zneužitiu.

Článok 8

Potvrdenie o prijatí a žiadosť o informácie

1. Príslušné orgány členského štátu určenia a tranzitu do 20 dní od prijatia žiadosti overia, či je žiadosť riadne vyplnená v zmysle článku 5 ods. 17.

2. Ak je žiadosť riadne vyplnená, príslušné orgány členského štátu určenia zašlú najneskôr 10 dní po uplynutí 20-dňovej lehoty stanovenej v odseku 1 príslušným orgánom členského štátu pôvodu potvrdenie o prijatí a jeho kópiu ostatným dotknutým príslušným orgánom.

3. Ak sa ktorýkoľvek z príslušných orgánov dotknutých členských štátov domnieva, že žiadosť nie je riadne vyplnená, požiada o chýbajúce informácie príslušné orgány členského štátu pôvodu a o tejto žiadosti informuje ostatné príslušné orgány. Táto žiadosť sa podá pred uplynutím lehoty stanovenej v odseku 1.

Príslušné orgány členského štátu pôvodu zašlú požadované informácie dotknutým príslušným orgánom.

Príslušné orgány členského štátu určenia zašlú najneskôr 10 dní odo dňa prijatia chýbajúcich informácií a najskôr po uplynutí 20-dňovej lehoty stanovenej v odseku 1 príslušným orgánom členského štátu pôvodu potvrdenie o prijatí a jeho kópiu ostatným dotknutým príslušným orgánom.

4. Lehoty stanovené v odsekoch 1, 2 a 3 na vydanie potvrdenia o prijatí možno skrátiť, ak sú príslušné orgány určenia a tranzitu presvedčené, že žiadosť je riadne vyplnená.

Článok 9

Schválenie a odmietnutie

1. Príslušné orgány všetkých dotknutých členských štátov najneskôr dva mesiace odo dňa potvrdenia prijatia oznámia

príslušným orgánom členského štátu pôvodu svoj súhlas alebo podmienky, ktoré považujú za potrebné na udelenie súhlasu, alebo svoje odmietnutie udeliť súhlas.

Príslušné orgány členského štátu určenia alebo ktoréhokoľvek členského štátu tranzitu však môžu požiadať o predĺženie lehoty na oznámenie svojho stanoviska uvedenej v prvom pododseku najviac o jeden mesiac.

2. Ak po uplynutí lehôt stanovených v odseku 1 nepríde od príslušných orgánov členského štátu určenia a/alebo od predpokladaného členského štátu tranzitu žiadna odpoveď, súhlas týchto krajín s požadovanou prepravou sa považuje za udelený.

3. Členské štáty uvedú dôvody každého odmietnutia udeliť súhlas alebo podmienok súvisiacich s ich súhlasom, ktoré sa zakladajú:

a) pre členské štáty tranzitu – na príslušných vnútroštátnych alebo medzinárodných právnych predpisoch alebo právnych predpisoch Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú na prepravu rádioaktívneho materiálu;

b) pre členský štát určenia – na príslušných právnych predpisoch, ktoré sa vzťahujú na nakladanie s rádioaktívnym odpadom alebo vyhoreným jadrovým palivom, alebo na príslušných vnútroštátnych alebo medzinárodných právnych predpisoch alebo právnych predpisoch Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú na prepravu rádioaktívneho materiálu.

Žiadne podmienky, ktoré ukladajú príslušné orgány členských štátov, bez ohľadu na to, či ide o krajinu tranzitu, alebo určenia, nemôžu byť prísnejšie ako podmienky ustanovené pre podobné prepravy v rámci týchto členských štátov.

4. Členské štáty alebo štáty, ktoré udelili súhlas na tranzitnú prepravu, nemôžu odmietnuť udelenie súhlasu na spätnú prepravu v týchto prípadoch:

a) v prípade, ak sa pôvodný súhlas týkal materiálu, ktorý sa zasiela na účely úpravy alebo prepracovania, ak ide o spätnú prepravu rádioaktívneho odpadu alebo iných výrobkov zodpovedajúcich pôvodnému materiálu po úprave alebo prepracovaní a ak sú dodržané všetky súvisiace právne predpisy;

b) za okolností opísaných v článku 12, ak sa spätná preprava uskutočňuje za tých istých podmienok a s rovnakými špecifikáciami.

5. Neodôvodnené zdržania a/alebo nedostatok spolupráce príslušných orgánov iného členského štátu sa oznamuje Komisii.

Článok 10

Povolenie prepravy

1. Ak boli udelené všetky súhlasy potrebné na prepravu, príslušné orgány členského štátu pôvodu sú oprávnené povoliť držiteľovi realizáciu prepravy a informujú o tom príslušné orgány členského štátu určenia a každého členského štátu alebo tretej krajiny tranzitu.

2. Povolenie uvedené v odseku 1 žiadnym spôsobom neovplyvňuje zodpovednosť držiteľa, dopravcov, vlastníka, príjemcu ani akejkkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osoby zúčastnenej na preprave.

3. Jedno povolenie sa môže vzťahovať na viac ako jednu prepravu, ak sú splnené podmienky uvedené v článku 6 ods. 2.

4. Každé povolenie je platné na obdobie najviac troch rokov.

Pri určovaní lehoty platnosti členské štáty zohľadnia všetky podmienky, ktoré súhlasne stanovili členské štáty určenia alebo tranzitu.

Článok 11

Potvrdenie o prijatí zásielky

1. Do 15 dní od prijatia pošle príjemca príslušným orgánom členského štátu určenia potvrdenie o prijatí každej zásielky.

2. Príslušné orgány členského štátu určenia pošlú kópie potvrdenia o prijatí členskému štátu pôvodu a každému členskému štátu alebo tretej krajine tranzitu.

3. Príslušné orgány členského štátu pôvodu pošlú kópiu potvrdenia o prijatí pôvodnému držiteľovi.

Článok 12

Neuskutočnenie prepravy

1. Členský štát určenia, pôvodu alebo tranzitu sa môže rozhodnúť, že preprava sa nesmie dokončiť, ak podmienky prepravy už viac nie sú splnené v súlade s touto smernicou alebo nie sú v súlade s povoleniami alebo súhlasmi vydanými podľa tejto smernice.

Taký členský štát bezodkladne informuje o svojom rozhodnutí príslušné orgány ostatných členských štátov zúčastnených na preprave.

2. Ak sa preprava nemôže dokončiť alebo ak podmienky prepravy nie sú splnené v súlade s touto smernicou, príslušné orgány členského štátu pôvodu zabezpečia, aby sa dotknutý rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo vrátilo späť držiteľovi, pokiaľ nemožno prijať alternatívny bezpečný postup. Tieto príslušné orgány zabezpečia, aby osoba zodpovedná za prepravu prijala v prípade potreby nápravné bezpečnostné opatrenia.

3. Držiteľ znáša náklady vzniknuté v prípadoch, keď sa preprava nemôže alebo nesmie dokončiť.

KAPITOLA 3

PREPRAVA MIMO SPOLOČENSTVA

Článok 13

Dovozy do Spoločenstva

1. Ak má rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo, ktoré patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, vstúpiť na územie Spoločenstva z tretej krajiny a krajinou určenia je členský štát, príjemca predloží príslušným orgánom daného členského štátu žiadosť o povolenie. Žiadosť možno poslať na viac ako jednu prepravu za podmienok uvedených v článku 6 ods. 2.

Žiadosť obsahuje dôkaz o tom, že príjemca uzatvoril s držiteľom usadeným v tretej krajine a akceptovaným príslušnými orgánmi tejto tretej krajiny dojednanie, ktoré tohto držiteľa zaväzuje prevziať späť rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo, ak prepravu nemožno dokončiť v súlade s touto smernicou, ako je ustanovené v odseku 5 tohto článku.

2. Príslušné orgány členského štátu určenia pošlú žiadosť uvedenú v odseku 1 na schválenie prípadným príslušným orgánom členských štátov tranzitu.

Uplatňujú sa články 8 a 9.

3. Ak boli na prepravu udelené všetky nevyhnutné súhlasy, príslušné orgány členského štátu určenia sú oprávnené povoliť príjemcovi realizáciu prepravy a informujú o tom príslušné orgány členského štátu alebo tretej krajiny pôvodu alebo tranzitu.

Uplatňuje sa článok 10 ods. 2, 3 a 4.

4. Prijemca pošle príslušným orgánom členského štátu určenia do 15 dní od prijatia zásielky potvrdenie o prijatí každej zásielky. Príslušné orgány členského štátu určenia pošlú kópie potvrdenia krajine pôvodu a každému členskému štátu alebo tretej krajine tranzitu.

5. Členský štát určenia alebo ktorýkoľvek členský štát tranzitu sa môže rozhodnúť, že preprava sa nesmie dokončiť, ak podmienky prepravy už viac nie sú splnené v súlade s touto smernicou alebo nie sú v súlade s povoleniami alebo súhlasmi vydanými podľa tejto smernice. Tento členský štát bezodkladne informuje o svojom rozhodnutí príslušné orgány členského štátu pôvodu.

6. Prijemca znáša náklady vzniknuté v prípadoch, keď sa preprava nemôže alebo nesmie dokončiť.

Článok 14

Tranzit cez územie Spoločenstva

1. Ak má rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo vstúpiť na územie Spoločenstva z tretej krajiny a krajinou určenia nie je členský štát, fyzická alebo právnická osoba, ktorá je zodpovedná za prepravu v rámci členského štátu, cez ktorého colnicu má rádioaktívny odpad prvýkrát vstúpiť na územie Spoločenstva („prvý členský štát tranzitu“), predloží príslušným orgánom daného členského štátu žiadosť o povolenie. Žiadosť možno poslať na viac ako jednu prepravu za podmienok uvedených v článku 6 ods. 2.

Žiadosť obsahuje dôkaz o tom, že príjemca usadený v tretej krajine uzatvoril s držiteľom usadeným v tretej krajine a akceptovaným jej príslušnými orgánmi dojednanie, ktoré tohto držiteľa zaväzuje vziať späť rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo, ak prepravu nemožno dokončiť v súlade s touto smernicou, ako je ustanovené v odseku 5 tohto článku.

2. Príslušné orgány prvého členského štátu tranzitu pošlú žiadosť uvedenú v odseku 1 na schválenie príslušným orgánom prípadných ostatných členských štátov tranzitu.

Uplatňujú sa články 8 a 9.

3. Ak boli na prepravu udelené všetky nevyhnutné súhlasy, príslušné orgány prvého členského štátu tranzitu sú oprávnené

povoliť zodpovednej osobe uvedenej v odseku 1 realizáciu prepravy a informujú o tom príslušné orgány každého iného členského štátu alebo tretej krajiny tranzitu.

Uplatňuje sa článok 10 ods. 2, 3 a 4.

4. Zodpovedná osoba uvedená v odseku 1 oznámi príslušným orgánom prvého členského štátu tranzitu, že rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo dosiahlo svoje miesto určenia v tretej krajine, a to do 15 dní odo dňa ich príchodu, a uvedie poslednú colnicu v Spoločenstve, cez ktorú zásielka prešla.

Toto oznámenie sa doloží vyhlásením alebo osvedčením príjemcu, v ktorom sa uvedie, že rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo dosiahlo svoje príslušné miesto určenia, a uvedie sa colnica vstupu do tretej krajiny.

5. Členský štát tranzitu sa môže rozhodnúť, že preprava sa nesmie dokončiť, ak podmienky prepravy už viac nie sú splnené v súlade s touto smernicou alebo nie sú v súlade s povoleniami alebo súhlasmi vydanými podľa tejto smernice. Tento členský štát bezodkladne informuje o svojom rozhodnutí príslušné orgány členského štátu pôvodu. Zodpovedná osoba uvedená v odseku 1 znáša náklady vzniknuté v prípadoch, keď sa preprava nemôže alebo nesmie dokončiť.

Článok 15

Vývozy zo Spoločenstva

1. Ak sa má rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo vyviezť zo Spoločenstva do tretej krajiny, držiteľ predloží príslušným orgánom členského štátu pôvodu žiadosť o povolenie. Žiadosť možno poslať na viac ako jednu prepravu za podmienok uvedených v článku 6 ods. 2.

2. Príslušné orgány členského štátu pôvodu:

a) informujú príslušné orgány krajiny určenia o plánovanej preprave a požiadajú ich o súhlas;

b) pošlú žiadosť uvedenú v odseku 1 na schválenie príslušným orgánom prípadného členského štátu tranzitu.

Uplatňuje sa článok 8.

3. Ak boli na prepravu udelené všetky nevyhnutné súhlasy, príslušné orgány členského štátu pôvodu sú oprávnené povoliť držiteľovi realizáciu prepravy a informujú o tom príslušné orgány tretej krajiny určenia a každého členského štátu alebo tretej krajiny tranzitu.

Uplatňuje sa článok 10 ods. 2, 3 a 4.

4. Držiteľ oznámi príslušným orgánom členského štátu pôvodu, že rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo dosiahlo svoje miesto určenia v tretej krajine, a to do 15 dní odo dňa ich príchodu, a uvedie poslednú colnicu v Spoločenstve, cez ktorú zásielka prešla.

Toto oznámenie sa doloží vyhlásením alebo osvedčením príjemcu, v ktorom sa uvedie, že rádioaktívny odpad alebo vyhoreté jadrové palivo dosiahlo svoje miesto určenia, a uvedie sa colnica vstupu do tretej krajiny.

5. Členský štát pôvodu alebo ktorýkoľvek členský štát tranzitu sa môže rozhodnúť, že preprava sa nesmie dokončiť, ak podmienky prepravy už viac nie sú splnené v súlade s touto smernicou alebo nie sú v súlade s povoleniami alebo súhlasmi vydanými podľa tejto smernice. Tento členský štát tranzitu bezodkladne informuje o svojom rozhodnutí príslušné orgány členského štátu pôvodu.

Uplatňuje sa článok 12 ods. 2 a 3.

Článok 16

Zakázané vývozy

1. Príslušné orgány členských štátov nepovolía prepravu:
 - a) do miesta určenia ležiaceho južne od 60° južnej zemepisnej šírky, alebo
 - b) do štátu, ktorý je účastníkom Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej (dohoda AKT – ES z Cotonou) a ktorý nie je členským štátom, bez toho, aby bol dotknutý článok 2, alebo
 - c) do tretej krajiny, ktorá podľa názoru príslušných orgánov členského štátu pôvodu a v súlade s kritériami uvedenými v odseku 2 tohto článku nemá administratívne a technické kapacity a regulačnú štruktúru na bezpečné nakladanie s rádioaktívnym odpadom alebo vyhoreným jadrovým palivom, ako uvádza spoločný dohovor. Členské štáty by

prítom mali náležite zohľadňovať všetky relevantné informácie od ostatných členských štátov. V tejto súvislosti členské štáty každý rok informujú Komisiu a poradný výbor zriadený podľa článku 21.

2. Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 21 a po zohľadnení okrem iného aj príslušných bezpečnostných noriem Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (MAAE) určí kritériá umožňujúce členským štátom posúdiť, či sú požiadavky na vývoz splnené.

KAPITOLA 4

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 17

Používanie štandardizovaného dokumentu

1. Štandardizovaný dokument sa používa na všetky prepravy patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

2. Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 21 zostaví štandardizovaný dokument, ktorého prílohou je zoznam minimálnych požiadaviek na riadne vyplnenú žiadosť.

Štandardizovaný dokument spolu s prílohami sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie a najneskôr 25. decembra 2008 sa sprístupní v elektronickom formáte. V prípade potreby sa aktualizuje podľa toho istého postupu.

3. Žiadosť o povolenie sa vyplní a všetky ďalšie dokumenty a informácie uvedené v článkoch 10, 13, 14 a 15 sa predkladajú v jazyku, ktorý je prijateľný pre príslušný orgán členského štátu, ktorému sa žiadosť o povolenie predkladá v súlade s touto smernicou.

Na žiadosť príslušných orgánov krajiny určenia alebo tranzitu im držiteľ predloží overený preklad do jazyka, ktorý je pre ne prijateľný.

4. K štandardizovanému dokumentu sa prikladajú všetky dodatočné požiadavky na povolenie prepravy.

5. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek ďalšie sprievodné dokumenty požadované na základe iných relevantných právnych ustanovení, vyplnený štandardizovaný dokument osvedčujúci, že proces povoľovania bol riadne dodržaný, sprevádza každú zásielku patriacu do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a to aj v prípadoch, keď sa jedno povolenie týka viac ako jednej prepravy.

6. Tieto dokumenty sa sprístupnia príslušným orgánom krajiny pôvodu a určenia a každej krajine tranzitu.

Článok 18

Príslušné orgány

1. Najneskôr 25. decembra 2008 členské štáty zašlú Komisii názvy a adresy príslušných orgánov a všetky informácie potrebné na rýchlu komunikáciu s týmito orgánmi.

2. Členské štáty pravidelne informujú Komisiu o všetkých zmenách v týchto údajoch.

Článok 19

Odosielanie

1. Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 21 vypracuje odporúčania pre bezpečný a efektívny systém odosielania dokumentov a informácií súvisiacich s ustanoveniami tejto smernice.

2. Komisia vytvorí a spravuje platformu elektronickej komunikácie na uverejňovanie:

- a) názvov a adries príslušných orgánov každého členského štátu,
- b) jazykov, ktoré akceptujú príslušné orgány každého členského štátu, a
- c) všetkých všeobecných podmienok a prípadných dodatočných požiadaviek, ktoré vyžadujú príslušné orgány jednotlivých členských štátov na povolenie prepravy.

Článok 20

Pravidelné správy

1. Členské štáty zašlú Komisii do 25. decembra 2011 a potom každé tri roky správu o vykonávaní tejto smernice.

2. Na základe týchto správ Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 21 vypracuje súhrnnú správu pre Európsky parlament, Radu a Európsky hospodársky a sociálny výbor, pričom osobitnú pozornosť venuje vykonávaniu článku 4.

Článok 21

Poradný výbor

1. Pri plnení úloh ustanovených v článku 16 ods. 2, článku 17 ods. 2, článku 19 ods. 1 a článku 20 ods. 2 Komisii pomáha výbor poradného charakteru, ktorý pozostáva zo zástupcov členských štátov a ktorému predsedá zástupca Komisie (ďalej len „výbor“).

2. Zástupca Komisie predkladá výboru návrh opatrení, ktoré treba prijať. V lehote, ktorú môže predseda výboru určiť podľa naliehavosti danej veci, zaujme výbor stanovisko k návrhu, v prípade potreby hlasovaním.

3. Toto stanovisko sa zaznamená v zápisnici. Každý členský štát má právo požiadať o zaznamenanie svojej pozície v zápisnici.

4. Komisia zohľadní stanovisko, ktoré zaujme výbor. Informuje výbor o spôsobe, akým bolo jeho stanovisko zohľadnené.

Článok 22

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 25. decembra 2008. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 23

Zrušenie

1. Smernica 92/3/Euratom sa zrušuje s účinnosťou od 25. decembra 2008 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu uvedenej smernice do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie.

2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe.

Článok 24

Prechodné ustanovenia

1. Ak žiadosť o povolenie riadne schválili príslušné orgány krajiny pôvodu alebo im bola predložená do 25. decembra 2008, smernica 92/3/Euratom sa vzťahuje na všetky operácie prepravy, na ktoré sa vzťahuje to isté povolenie.

2. Pri rozhodovaní o žiadosti o povolenie predloženej pred 25. decembrom 2008 na viac ako jednu prepravu rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého jadrového paliva do tretej krajiny určenia členský štát pôvodu zohľadní všetky relevantné okolnosti, a najmä:

- a) plánovaný časový harmonogram realizácie všetkých preprav, na ktoré sa vzťahuje jedna žiadosť,
- b) odôvodnenie zahrnutia všetkých preprav do jednej žiadosti,
- c) vhodnosť udelenia povolenia na počet preprav nižší ako počet, na ktorý sa vzťahuje žiadosť.

3. Pokiaľ nebude k dispozícii štandardizovaný dokument ustanovený v článku 17 tejto smernice, na účely tejto smernice sa primerane použije štandardizovaný dokument zavedený rozhodnutím Komisie 93/552/Euratom ⁽¹⁾.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 26

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. novembra 2006

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 93/552/Euratom z 1. októbra 1993, ktoré stanovuje štandardizovaný dokument pre dohľad nad zásielkami rádioaktívneho odpadu a kontrolu týchto zásielok (Ú. v. ES L 268, 29.10.1993, s. 83).

PRÍLOHA

TABUĽKA ZHODY

Smernica 92/3/Euratom	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2	článok 5
článok 3	prvé odôvodnenie
článok 4 prvý odsek prvá veta	článok 6 ods. 1
článok 4 prvý odsek druhá veta	článok 7 ods. 1
článok 4 ods. 2	článok 17 ods. 1
článok 4 ods. 3	žiadna
článok 5 ods. 1	článok 6 ods. 2
článok 5 ods. 2	článok 10 ods. 4
článok 6 ods. 1 prvý pododsek	článok 9 ods. 1
článok 6 ods. 1 druhý pododsek	článok 17 ods. 1
článok 6 ods. 2	článok 9 ods. 3
článok 6 ods. 3	článok 9 ods. 1 druhý pododsek
článok 6 ods. 4	článok 9 ods. 2
článok 7 prvý odsek	článok 10 ods. 1
článok 7 druhý odsek	článok 17 ods. 1
článok 7 tretí odsek	článok 10 ods. 2
článok 8	článok 17 ods. 5
článok 9 ods. 1 prvá časť vety	článok 11 ods. 1
článok 9 ods. 1 koniec vety	článok 17 ods. 1
článok 9 ods. 2 prvá veta	článok 11 ods. 2
článok 9 ods. 2 druhá veta	článok 11 ods. 3
článok 10 ods. 1	článok 13
článok 10 ods. 1 koniec prvej vety	článok 17 ods. 1
článok 10 ods. 2	článok 14
článok 10 ods. 3	článok 13
článok 11	článok 16 ods. 1
článok 12 ods. 1	článok 15 ods. 1
článok 12 ods. 2	článok 15 ods. 3
článok 12 ods. 3	článok 10 ods. 2
článok 12 ods. 4	článok 17 ods. 1
článok 12 ods. 5	článok 15 ods. 4 prvý pododsek
článok 12 ods. 6	článok 15 ods. 4 druhý pododsek

Smernica 92/3/Euratom	Táto smernica
článok 13	článok 1 ods. 3
článok 14	článok 2
článok 15 ods. 1	článok 12 ods. 2
článok 15 ods. 2	článok 13 ods. 1 druhý pododsek
článok 16	článok 9 ods. 4
článok 17	článok 18
článok 18	článok 20
článok 19	článok 21
článok 20 (prvá, druhá a tretia zarážka)	článok 17 ods. 1
článok 20 štvrtá zarážka	článok 16 ods. 2
článok 20 piata zarážka	článok 20 ods. 2
článok 21	článok 22
článok 22	článok 26
	článok 3 (nový)
	článok 4 (nový)
	článok 8 (nový)
	článok 19 (nový)
	článok 23 (nový)
	článok 24 (nový)
	článok 25 (nový)